

пакъ послѣ сте ся отричали съ клятва чи сте го зели. Каквото добро ще стане въ градътъ, вий казватъ, все ся противите за да не ви поискатъ помощъ. Какво искате? Навсякадъ за васъ и за ваш'то скжперничество говорятъ. Станжли сте прикаска и присмѣхъ на всичкитъ хора. Никой никога не произнося имято ви, всички казватъ: скжперникътъ, сребролюбецътъ, грабителътъ, ненаситникътъ!

Грабчо, като бие Коля.

Ты си единъ глупецъ, единъ безстидникъ, единъ лудъ, нищо и никакъвъ (*буха го*).

Кольо.

На сега! Не ли го казахъ азъ? Не щѣхте да мя новѣрвате. Азъ ви казахъ чи ще ся разсърдите, ако ви кажа истината.

Грабчо.

Да ся научишь да приказвашъ!

Стоилъ.

Добрѣ да патишь, недньо! Трѣбаше ти тебѣ нѣщо повечко! Трѣбаше господарьтъ да тя награда съ по-добра строгость за безсрамността ти! Но той е чилѣкъ милостивъ! Безстиданче! глупче! животно! (*тласка го съ сила*).

Кольо.

Що мя тласкашь така? Какво си ти? Знаешъ ли чи азъ . . .